

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 68.924 van 16 oktober 1997

A. 55.985/XIII-64

- In zake : 1. **de naamloze vennootschap
SOBIMPORT,**
2. **de naamloze vennootschap
PRIMUS SIEVERT BELGIUM,**

die woonplaats hebben gekozen bij
Mrs. Benoît en Luc CAMBIER,
advocaten,
J.-B. Meunierstraat 22
1180 Brussel,

A. 56.100/XIII-65

- In zake : 1. **DELARBRE** Christian,
2. **VAN RENTERGHEM** Arlette,
die woonplaats hebben gekozen bij
Mrs. Benoît en Luc CAMBIER,
advocaten,
J.-B. Meunierstraat 22
1180 Brussel,

A. 59.583/XIII-69

- In zake : 1. **de naamloze vennootschap
SOBIMPORT,**
2. **de naamloze vennootschap
PRIMUS SIEVERT BELGIUM,**

die woonplaats hebben gekozen bij
Mrs. Benoît en Luc CAMBIER,
advocaten,
J.-B. Meunierstraat 22
1180 Brussel,

tegen :

het Waalse Gewest,

vertegenwoordigd door zijn
Regering.

Tussenkomen de partij :

**de coöperatieve vennootschap
Intercommunale du Brabant wallon,**
afgekort als "I.B.W.",
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bernard PAQUES, advocaat,
rue du Stocquoy 1-3
1300 Waver.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 30 januari 1994 ingediende
verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap
SOBIMPORT en de naamloze vennootschap PRIMUS SIEVERT
BELGIUM de nietigverklaring vorderen van de
bouwvergunning die de gemachtigde ambtenaar van het
Ministerie van het Waalse Gewest op 29 november 1993 aan
de coöperatieve vennootschap "Intercommunale du Brabant
wallon" heeft afgegeven voor de aanleg van een
containerpark aan de rue de l'Artisanat te Nijvel
(A. 55.985/XIII-64);

Gezien het op 1 maart 1994 ingediende
verzoekschrift, waarbij Christian DELARBRE en
Arlette VAN RENTERGHEM de nietigverklaring van diezelfde
handeling vorderen (A. 56.100/XIII-65);

Gelet op de arresten nrs. 46.792 en 46.793
van 30 maart 1994, waarbij de verzoeken tot tussenkomst,
ingediend door de coöperatieve vennootschap "Intercom-
munale du Brabant wallon", worden ingewilligd en waarbij
de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging
van de bestreden handeling worden afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de verslagen van de heer BATSELE,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 7 december
1994, waarbij de neerlegging van de dossiers en de
verslagen ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen
aan de partijen en gezien de laatste memories van de
verzoekende partijen;

Gelet op de beschikkingen van 12 mei 1995,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 9 juni 1995, de datum waarop de zaak tot de terecht-
zitting van 13 oktober 1995 is uitgesteld, en vervolgens
sine die;

Gezien het op 26 augustus 1994 ingediende
verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap
SOBIMPORT en de naamloze vennootschap PRIMUS SIEVERT
BELGIUM de nietigverklaring vorderen van de beslissing
d.d. 28 juni 1994 van de gemachtigde ambtenaar van het
Ministerie van het Waalse Gewest om de coöperatieve
vennootschap "Intercommunale du Brabant wallon" een
vergunning te geven voor de aanleg van een containerpark
aan de rue de l'Artisanat te Nijvel (A. 59.583/XIII-69);

Gezien het op 16 mei 1995 ingediende
verzoekschrift, waarbij de coöperatieve vennootschap
"Intercommunale du Brabant wallon" vraagt als
tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 2 juni 1995,
waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. GUFFENS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 6 februari 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikkingen van 10 september 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaken A.55.985/XIII-64, A.56.100/XIII-65 en A.59.583/XIII-69 voorkomen op de terechtzitting van 9 oktober 1997;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. L. CAMBIER, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. N. WEINSTOCK, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. B. PAQUES, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. GUFFENS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er, wegens de verknochtheid die de drie zaken vertonen, grond is om ze samen te voegen;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

De gronden waarop de bouwaanvraag betrekking heeft, zijn op het gewestplan van Nijvel in een uitbreidingsgebied voor industrie gelegen. Op 8 februari 1989 dient de coöperatieve vennootschap "Intercommunale du Brabant wallon" (IBW) bij het gemeentebestuur van Nijvel een voorstel van grondgebruiksplan in dat erop is gericht het uitbreidingsgebied voor industrie, gelegen ten noorden en ten westen van de oude weg naar Thines en ten zuiden van de chaussée de Namur te Nijvel, in gebruik te nemen. Op 14 maart 1989 brengt het college van burgemeester en schepenen een gunstig advies uit. De gemeenteraad brengt eenzelfde advies uit op 22 juni 1989. Het ontwerp van grondgebruiksplan wordt tussen 22 september en 25 oktober 1989 aan een openbaar onderzoek onderworpen. Het onderzoek wordt op 10 november 1989 afgesloten. Inwoners van Thines hebben een bezwaarschrift met 24 handtekeningen ingediend. Zij zien de vestiging van bedrijven in de onmiddellijke omgeving van hun woningen met angst tegemoet. Op 15 november 1989 brengt de gemeentelijke commissie van advies voor de ruimtelijke ordening eensgezind een gunstig advies uit over het grondgebruiksplan en beveelt ze aan "tegemeet te komen aan de wensen van de inwoners van Thines en loofbomen te planten om de toekomstige bouwplaats van de rest van het dorp te isoleren" en "een bufferzone van ten minste 5 m aan te leggen tussen de installaties en de grenzen van het gebied dat zich in de richting van het dorp uitstrekt". Op 23 november 1989 brengt de gemeenteraad, gelet op het gunstige advies van de gemeentelijke commissie van advies voor de ruimtelijke

ordering, een gunstig advies uit. Het bestuur der wegen en de gemachtigde ambtenaar van het bestuur stedenbouw brengen op 19 februari 1990 gunstige adviezen omtrent het grondgebruiksplan uit, het tweede weliswaar met ingebouwde voorwaarden, met name de aanleg van een bufferzone van 10 m met boomaanplanting. Op 22 februari 1990 wordt het grondgebruiksplan door de gemeenteraad van de stad Nijvel goedgekeurd. Op 28 augustus 1990 dient de IBW bij het Ministerie van het Waalse Gewest een aanvraag in om het gebied "La Thines", gelegen aan de chaussée de Namur te Nijvel, met toepassing van artikel 20 van de wet van 30 december 1970 op de economische expansie, als industriegebied te erkennen. Die aanvraag wordt tussen 28 juni en 13 juli 1990 aan een openbaar onderzoek onderworpen. Er komt geen enkele klacht binnen. Op 28 februari 1991 beslist de Minister van Tewerkstelling, belast met de landinrichting, het natuurbehoud en de industriegebieden van het Waalse Gewest, "dat de gronden, op bijgaand plan binnen de blauwe rand gesitueerd, en gelegen op het grondgebied van de gemeente Nijvel in het gebied "La Thines", een bestemming als industriegebied moeten krijgen".

Op 7 september 1993 dient de IBW bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Nijvel een aanvraag in met het oog op een vergunning voor de bouw van een containerpark. De aanvraag bevat een voorafgaand milieu-effectrapport waarin vermeld staat dat tevens een aanvraag tot exploitatievergunning is ingediend. De bij de aanvraag tot bouwvergunning gevoegde plannen, inzonderheid het vestigingsplan en de situatietekening, geven de bestemming van elk gebouw aan, alsmede de aard van het afval dat in de verschillende containers zal terechtkomen (glas, metaal, papier, bouwafval, zolderopruiming, groen afval, gekartonneerd afval, bijzonder afval, motorolieproducten, gesorteerde plastic flessen). Het college van

burgemeester en schepenen brengt op 29 september 1993 een gunstig advies omtrent die aanvraag uit en bezorgt het dossier aan de gemachtigde ambtenaar. Op 29 november 1993 verleent de gemachtigde ambtenaar van het directoraat-generaal ruimtelijke ordening en huisvesting van het Ministerie van het Waalse Gewest de door de intercommunale IBW aangevraagde vergunning. Dit is de handeling die met de eerste twee beroepen wordt bestreden (A.55.985/XIII-64 en A.56.100/XIII-65).

De IBW heeft tevens bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Nijvel een aanvraag tot het verkrijgen van een exploitatievergunning voor een inrichting van categorie I ingediend.

Op 14 februari 1994 dient de IBW een nieuwe bouwaanvraag in voor een bouwwerk dat in alle opzichten identiek is aan dat waarop de vergunning van 29 november 1993 betrekking heeft. Op 12 april 1994 brengt het college van burgemeester en schepenen van de stad Nijvel een gunstig advies uit.

Op 28 juni 1994 geeft de gemachtigde ambtenaar de aangevraagde vergunning af. Dit is de handeling die met het derde beroep (A.59.583/XIII-69) wordt bestreden. De motivering ervan luidt als volgt :

"Aangezien de vergunningsaanvraag betrekking heeft op de aanleg van een containerpark;

Aangezien het Waalse Gewest beslist heeft de aanleg van containerparken in Wallonië te steunen om zwerfvuil te voorkomen en recycling aan te moedigen;

Aangezien de ligging van het containerpark voor de stad Nijvel op basis van diverse factoren is gekozen, zoals de omstandigheid dat in heel Waals-Brabant een netwerk van containerparken wordt aangelegd, de bereikbaarheid, het inspelen op het gedrag van de gebruikers en de beperking van eventuele hinder voor de buurt;

Aangezien een industriegebied uitermate geschikt is als vestigingsplaats voor een dergelijke voorziening;

Aangezien het selectief opgehaalde afval wordt vervoerd naar een centrum waar niet-terugwinbaar afval wordt verwijderd of naar bedrijven waar afval dat nog een nuttige toepassing kan vinden, wordt teruggewonnen; dat een containerpark in dat opzicht als een industriële onderneming kan worden beschouwd, aangezien het grondstoffen voor andere industrietakken levert;

Aangezien een containerpark op zijn minst een gemeenschapsvoorziening is die verenigbaar is met een industriegebied en met het architectonische karakter ervan; dat in voorkomend geval artikel 185 van het WWROSP kan worden toegepast;

Aangezien een containerpark slechts weinig hinder voor de buurt veroorzaakt en maatregelen worden getroffen om die hinder te beperken en verontreiniging door de voorlopige opslag van afval te voorkomen (afsluiting en bewaking van de plaats, gezichts- en geluidsscherm door aanplanting van bomen en hagen, regelmatige afvalverwijdering, container met dak voor afval dat kan wegvliegen, specifieke container voor bijzondere afvalstoffen, opslagvaten enz.); dat het milieu-effectrapport heel duidelijk is op dat punt; dat dus geen milieu-effectstudie hoeft te worden opgelegd en het park dus niet in een gebied voor vervuilende industrieën of in een gebied voor milieubelastende industrieën hoeft te worden afgezonderd;

Aangezien de exploitatie zo goed als geen problemen voor de inwoners van Thines zal opleveren, gelet op de afstand tussen hen en het containerpark en gelet op het feit dat er tussen het containerpark en het dorp een te bebouwen industrieterrein, een landbouwgebied en een landschappelijk waardevol landbouwgebied liggen;

Aangezien het verkeer van en naar het containerpark via de chaussée de Namur en vervolgens via de avenue de l'Artisanat loopt; dat die laan zeker breed genoeg is om het verkeer vlot te laten verlopen; dat het mogelijk is met de wagens op het containerpark zelf te draaien;

Aangezien een grondgebruiksplan niet meer is dan een oriënteringsstuk voor de bestemming van de grond;

Aangezien het project niet afwijkt van artikel 1 van de voorschriften van het

grondgebruiksplan, daar het geen last, hinder, lawaai, gevaar of verontreiniging voor de aangrenzende eigendommen inhoudt en niet gevaarlijk, ongezond, hinderlijk of gewoonweg storend voor de omgeving is; dat die criteria natuurlijk moeten worden beoordeeld in het licht van het voorwerp waarop ze worden toegepast; dat elk gebouw, zelfs een gewone woning, hinder voor de omgeving meebrengt (uitzicht, verkeer en lawaai, lozing van afvalwater enz.); dat industriële of ambachtelijke gebouwen per definitie meer hinder kunnen veroorzaken dan andere gebouwen, anders hoefden ze niet in specifieke gebieden te worden gevestigd; dat het project niet meer hinder meebrengt dan een normale industriële of ambachtelijke onderneming;

Aangezien het project afwijkt van artikel 9 van de voorschriften van het grondgebruiksplan, dat bepaalt dat er op een terrein op zijn minst 15 personen per hectare moeten werken; aangezien die verplichting bedoeld is om de werkgelegenheid te bevorderen en aan de industrieel wordt opgelegd als tegenprestatie voor de zeer lage prijs waarvoor hij het terrein kan aankopen, dankzij allerlei steun en subsidies om het gebied te bebouwen; aangezien van dat voorschrift moet worden afgeweken, daar het containerpark een collectieve voorziening is;

Aangezien het project tevens van het grondgebruiksplan afwijkt inzake de afsluiting aan de straatkant en de hoogte van de afsluitingen, de hoogte van de verlichtingspalen en de hoogte onder de nok van het gebouw; aangezien het hele park met een afsluiting van meer dan 1,3 meter hoog moet worden afgesloten om sluikstorten te voorkomen; aangezien het gebouw niet veel grond in beslag neemt en het dus niet nodig is om op te leggen dat de hoogte onder de nok 4 m moet bedragen; aangezien de gekozen verlichtingspalen een groot visueel effect hebben en de reikwijdte van de lichtbundel moet worden beperkt";

Overwegende dat de handeling die door het derde beroep wordt bestreden (A.59.583/XIII-69) bovenop de handeling is gekomen die door de eerste twee beroepen wordt bestreden, zonder dat die eerste handeling daarbij wordt ingetrokken; dat dit derde beroep eerst moet worden onderzocht, aangezien de verzoekers elk belang bij de eerste twee beroepen verliezen wanneer het derde beroep wordt verworpen;

Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel ontleen aan de schending van het Waals Wetboek voor ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (WWROSP), inzonderheid van de artikelen 21bis tot quater, 45 en 47, aan de schending van het grondgebruiksplan, aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het beginsel "patere legem quam ipse fecisti"; dat zij aanvoeren dat artikel 1 van het grondgebruiksplan industriële of ambachtelijke gebouwen toelaat, "met uitzondering van industriële gebouwen die last, hinder, lawaai, gevaar of verontreiniging voor de aangrenzende eigendommen meebrengen en door het schepencollege van de stad als gevaarlijk, ongezond, hinderlijk of gewoonweg storend voor de omgeving worden beschouwd", waarbij een gedragslijn wordt opgelegd waarvan alleen om afdoende redenen kan worden afgeweken en dat de bestreden handeling zonder redelijke en afdoende motivering daartegen indruist, in zoverre in de bestreden handeling staat dat dit containerpark, dat bij de gevaarlijke, hinderlijke of ongezonde inrichtingen van klasse I wordt ingedeeld, vergelijkbaar is met een "gewone industriële of ambachtelijke onderneming"; dat zij aangeven dat die indeling te wijten is aan de verontreiniging en de hinder die zo een inrichting voor de buurt kan meebrengen (brandgevaar, geurhinder, stof, verontreiniging van het oppervlaktewater) en dat de bouwvergunning ontegenzeggelijk indruist tegen de regel die de IBW bij het opstellen van het grondgebruiksplan had vastgesteld; dat zij in hun wederantwoord voorts betogen dat een containerpark verenigbaar is met een industriegebied, maar dat dit de bestreden handeling niet kan wettigen; en dat het niet gaat om een industriegebied waar alle mogelijke bedrijven mogen worden gevestigd, maar om een industriegebied waar alleen niet-vervuilende ondernemingen toegestaan zijn; dat zij

betogen dat de in de bestreden handeling vervatte verwijzing naar artikel 185 van het WROSP irrelevant is, omdat gemeenschapsvoorzieningen volgens die bepaling alleen toegestaan zijn voor zover ze met het gebied in kwestie verenigbaar zijn;

Overwegende dat een grondgebruiksplan geen verordenende waarde heeft; dat het slechts een oriënteringsstuk voor de bestemming van de grond is, d.w.z. een gedragslijn waarvan de overheid op grond van een afdoende motivering mag afwijken;

Overwegende dat artikel 1 van het grondgebruiksplan als volgt luidt :

" In het industriegebied is de vestiging toegestaan van industriële of ambachtelijke gebouwen, met inbegrip van de aanbouw, met uitzondering van industriële gebouwen die last, hinder, lawaai, gevaar of verontreiniging voor de aangrenzende eigendommen meebrengen en door het schepencollege van de stad als gevaarlijk, ongezond, hinderlijk of gewoonweg storend voor de omgeving worden beschouwd";

Overwegende dat uit geen enkel stuk van het dossier blijkt dat het college van burgemeester en schepenen van Nijvel het containerpark als gevaarlijk, ongezond, hinderlijk of gewoonweg storend voor de omgeving beschouwt; dat de vergunning in overeenstemming is met het grondgebruiksplan en er dus geen bijzondere motivering vereist was; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel ontleen aan de schending van artikel 7 van het decreet van 11 september 1985 van het Waalse Gewest houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest en van de artikelen 4 en volgende van het besluit van 31 oktober 1991 van de Waalse Gewestexecutieve tot uitvoering van het voormelde decreet en bijlage I ervan, doordat,

eerste onderdeel, volgens het milieu-effectrapport het containerpark geen enkele negatieve invloed op het leefmilieu heeft en het industrieterrein aan een rijksweg ligt, terwijl een milieu-effectrapport een analyse moet bevatten van de te voorziene gevolgen die het project op het leefmilieu kan hebben, doordat het milieu-effectrapport fouten bevat en hiaten vertoont omdat het gewoon vergeleken is met het milieu-effectrapport dat de IBW bij de aanvraag om een exploitatievergunning heeft gevoegd en waarin de IBW erkent dat het project geluidshinder zal meebrengen en het oppervlaktewater kan verontreinigen, doordat in het milieu-effectrapport niet wordt vermeld welke maatregelen zijn overwogen om de nadelen van het project weg te werken of te beperken (verkeer van de containers en van de auto's van privé-personen, verontreiniging van het oppervlaktewater, geurhinder, lawaaihinder) en doordat erin staat dat het perceel aan een rijksweg ligt, terwijl het eigenlijk aan de rue de l'Artisanat ligt, een bijzonder smalle doodlopende straat, en, doordat, tweede onderdeel, in het milieu-effectrapport geen melding wordt gemaakt van de elementen die in de punten 3 tot 6 van bijlage I, A, van het besluit worden voorgeschreven, namelijk de lokalisatie van de plaats en van de omgeving ervan, de minimuminformatie die moet worden verstrekt over de aard van de grond en de ondergrond, de aanwezigheid van grondwater, de doeleinden en verantwoording van het project, en de beschrijving van het project, terwijl het gaat om substantiële vormvereisten die, indien ze niet in acht worden genomen, de rechtmatigheid van de gehele procedure aantasten; dat zij voorts betogen dat het milieu-effectrapport zijn doel heeft gemist, te weten de verwerende partij duidelijke informatie te verschaffen over de noodzaak om een milieu-effectstudie uit te voeren;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat in het voorafgaand milieu-effectrapport niet wordt vermeld dat het geplande project geen gevolgen voor het milieu zal hebben, maar wel dat die verenigbaar zijn met de buurt; dat in dit rapport wordt vermeld welke maatregelen worden genomen om lozing in het oppervlaktewater te voorkomen; dat in dit rapport wordt gewezen op de omvang van het te voorziene verkeer; dat de vermelding "geen" bij de rubriek "gasuitwasemingen (luchtverontreiniging en geurhinder)" de overheid niet heeft misleid, zoals blijkt uit de aandacht die daaraan is besteed in de motivering van de bestreden handeling, waarin staat dat sommige containers een dak hebben, dat er specifieke containers voor speciaal afval zijn en dat het afval regelmatig wordt verwijderd; dat in het milieu-effectrapport duidelijk staat dat het geplande containerpark aan de rue de l'Artisanat is gelegen, dicht bij de rijksweg; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat bij het milieu-effectrapport een plan met de ligging van de plaats is gevoegd; dat in dit rapport gewag wordt maakt van de aard van de bodem en de nabijheid van een waterloop; dat het onderwerp van de aanvraag voldoende is uitgelegd, net zoals de verantwoording ervan, opdat de overheid zich met kennis van zaken kon uitspreken; dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een derde middel ontleen aan de schending van artikel 15 van het decreet van 7 oktober 1985 van het Waalse Gewest inzake de bescherming van het oppervlaktewater, doordat de bestreden handeling is genomen zonder dat eerst het advies is ingewonnen van de gemachtigde ambtenaar van het Waalse Gewest die bevoegd is voor de bescherming van

het oppervlaktewater; dat zij betogen dat het containerpark tot gevolg kan hebben dat het oppervlaktewater verontreinigd wordt en dat verontreiniging, door de opzet van het containerpark, in de openbare riolering terechtkomt; dat zij van mening zijn dat de omstandigheid dat geen advies is ingewonnen, de rechtmatigheid van de hele procedure aantast en tot de nietigverklaring van de bestreden handeling moet leiden;

Overwegende dat de in het middel aangevoerde bepaling betrekking heeft op de afgifte van exploitatievergunningen en niet op die van bouwvergunningen; dat het project overigens geenszins tot gevolg heeft dat verontreinigende stoffen in het oppervlaktewater worden geloosd; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een vierde middel ontleen aan de schending van de artikelen 10 tot 17 van het voormelde decreet van 11 september 1985, van artikel 8 van het voormelde besluit van 31 oktober 1991, van artikel 4 en bijlage II van de Europese richtlijn van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat geen milieu-effectstudie is voorgeschreven noch gemaakt, terwijl zulk een studie wel noodzakelijk was; dat zij betogen dat het containerpark uitsteekt boven de Thines-beek en het gelijknamige dorp, dat het oppervlaktewater verontreinigd kan raken, dat verontreinigd water in de riolering kan terechtkomen en dat de milieu-effectstudie meer inzicht had kunnen verschaffen in de problemen die uit het verkeer en de niet-aangepaste bestaande weg kunnen voortvloeien; dat zij voorts betogen dat containerparken vervat zijn in bijlage II van de Europese richtlijn van 27 juni 1985;

Overwegende dat een containerpark niet behoort tot de projecten die aan een milieu-effectstudie moeten worden onderworpen, noch krachtens de nationale wetgeving, noch krachtens de Europese richtlijn; dat een containerpark bovendien niet kan worden gelijkgesteld met een opslagplaats van schroot, aangezien dit soort van afval slechts één van de verwijderbare afvalstoffen is; dat de overheid derhalve vrij mag blijven beoordelen of het raadzaam is om zulk een project aan een milieu-effectstudie te onderwerpen; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een vijfde middel ontleen aan de schending van de artikelen 172 en 173 van het WWROSP, aan de schending van het grondgebruiksplan, aan de schending van het gewestplan en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de bestreden handeling toestemming verleent voor de aanleg van een containerpark dat als een gevaarlijke, hinderlijke of ongezonde inrichting van klasse I en dus als een verontreinigende onderneming in een niet specifiek daartoe bestemd industriegebied wordt erkend en dat een activiteit uitoefent die in het grondgebruiksplan verboden wordt, terwijl de wetgever, gesteld dat het een industriële activiteit betreft, uitdrukkelijk heeft bepaald dat vervuilende of op zijn minst milieubelastende activiteiten in specifieke gebieden bedoeld in artikel 173.2.1.1. en 2.1.2. van het WWROSP moeten worden afgezonderd;

Overwegende dat een containerpark geen onderneming is die zodanige hinder meebrengt dat ze in een gebied voor vervuilende industrieën moet worden gevestigd; dat het niet gaat om een opslagplaats van gevaarlijk afval, zodat de aanleg van het containerpark in een industriegebied niet in strijd is met de in het

middel bedoelde bepalingen; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verwerping van het derde beroep tot gevolg heeft dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij de eerste twee beroepen; dat de kosten voor de eerste twee beroepen evenwel ten laste van de verwerende partij moeten komen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met de nrs. A.55.985/XIII-64, A.56.100/XIII-65 en A.59.583/XIII-69 worden samengevoegd.

Artikel 2.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten voor het eerste en het tweede beroep, bepaald op 22.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 16.000 frank en ten laste van de tussenkomende partij ten belope van 6.000 frank.

De kosten voor het derde beroep, bepaald op 11.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partijen ten belope van elk 5.500 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op zestien oktober 1900 zevenennegentig door :

de HH. HANOTIAU, kamervoorzitter,
LEROY, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.